

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. I. Amicus fidelis inducere conabitur ægrum ad tempestivam
confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

amantissimi cordis tui ; ibique me
me absconde & protege, donec ani-
mam meam dignam effeceris, quæ
post hanc vitam incurrat in ample-
xus tuos, osculumque æternæ pacis
accipiat. Amen.

C A P U T II.

*Quomodo inducendus eger ad Ec-
clesia Sacramenta ritè ob-
eunda.*

§. I.

*Amicus fidelis inducere conabitur
agrum ad tempestivam con-
fessionem.*

AMicus fidelis, agrotantem sua-
viter & fortiter inducet ad pec-
catorum suorum confessionem salu-
tariter obeundam: ne, quod sæpè ac-
cidit, quando maximè necessaria
est, minus accuratè fiat. Quando e-
nim decumbit corpus dolere jam
evictum,

Evictum, mens ipsa atque ratio ob-
olorum communionem participa-
tionemque ita hebescit atque ob-
tunditur, ut ægré scelerum suorum
numerum inire, gravitatemque ex-
pendere queat; (nedum pœnitudi-
nis lacrymas de iis elicere) aded ut
magis extorta tunc per vim confes-
sio quam spontanea censeatur. Dam-
nanda proinde illorum negligentia,
ne dicam dementia, qui, licet probè
sciant habere se animum vulneribus
multis saucium tardissimè tamen, &
non nisi mortis jamjam impenden-
tis metu, de medela cogitant. Vi-
deat igitur Amicus fidelis, quomo-
do tanto malo obviam eat.

i. Dicat morbos, ut plurimum,
Domini Dei nuntios esse, per quos
miseri peccatores admonentur ut ad
misericordiæ divinæ tribunal festi-
nent, ne Justitiæ rigorem, vel in
hoc, vel in futuro sæculo cogan-
tur experiri. Similes sumus Israëlitis,
quos rerum luxus & abundantia lō-
gius à Dei sui cultu & veneratiōe re-

movebat; morbi vero & calamitates in viam rectam reducebant, unde illud: *a Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt.*

2. Dicat, Dominum Deum, qui insinuat delicias suas esse cum filiis hominum, ambire ejus amicitiam & familiaritatem; sed, pro dolor! arceri muro alicujus iniquitatis quam videt in anima ejus; ait enim Itaias: *b Iniquitates vestrae dividerunt inter vos & Deum vestrum.* Tollenda ista divisio per accuratam peccatorum confessionem.

Peccatorum expiatio non modo ad animi, sed ad corporis etiam incolumitatem plurimum confert: sublata enim causa tollitur effectus. Id videre est in agro illo quem languor continuus duo de quadraginta annos apud probaticam piscinam attingebat: per sanato enim dicitur: *c Iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.* Verbum istud, *iam*, indicat antea peccasse, quam in languorem inci-

a Psalm. 115. b Cap. 59. c Ioann. 5.

incideret. Observat id, & observationis suæ meminit Innocentius III. in diplomate illo, quo cavet severissimè, ne medici prius corporibus quam Sacerdos animis curandis operam navent.

Nam cur

Quæ ledunt oculos festinas demere, si quod

Est animum, differs curandi tempus in ævum?

Non demoreris in errore impiorum, ait Ecclesiasticus c. 17. ante mortem confitere. Confiteberis vivens, vivus & sanus confiteberis, & laudabis Deum, & gloriaberis in miserationibus illius, quas nempe uberes experieris: sequitur enim: Quàm magna misericordia Domini, & propitiatio illius convertentibus ad se!

Hæc, aut his affinia afferri poterunt, ut æger ad spontaneam peccatorum confessionem adducatur,

Ubi hoc ab eo, Amicus fidelis obtinuerit; totus erit ut in illo, doloris sensum excitet, posita ante oculos Dei offensi majestate ac bonitate;

te ; offendentis verò, malitiã ac vitare.

Bene etiam æstimerur Divinæ Justitiæ zelus, qui neque cum Angelis peccantibus, neque cum Protoplastis dissimulaverit ; sed illos è cœlo ; hos verò, è terrestri paradiso, vel ob noxam unicam decurbavit. Tanto enim odio lethale peccatum prosequitur, ut inultum impunitumque sinat neminem, qui se eo contaminaverit. Addet plura quæ occurrent ad exaggerandum sive peccatoris ingratitude, sive peccati gravitatem.

Videndum tamen quatenus : ne pro contritione, desperationem excitet, utramvis in partem graviter peccari potest, vel nimis blanditiis fallendo agrotum ; vel intempestiva austeritate perterrendo.

Inter utrumque tene : medio tutissimus ibis.

Ad dolorem excitandum de peccatis, Sanctorum qui in eo excelluerunt exempla plurimum conducere certum

certum est: quare e sacris paginis adduci poterunt Davidis, Petri, Magdalena lacrymæ.

Vitæ item Sanctorum, ejusmodi exemplorum affatim suggerent. Placet unius Augustini meminisse. In ea ægritudine (ait Possidonius vitæ scriptor) quæ ei postrema extitit, describi sibi jussit Psalmos Davidicos, qui ad pœnitentiã pertinent, ipsosque quaterniones jacens in lecto, contra parietem positos, diebus suæ infirmitatis intuebatur & legebat, & jugiter ac ubertim flebat. Observanda hic, ait Cardinalis Bellarminus, duo illa verba, *jugiter ac ubertim flebat*. Non enim una die vel hora contritioni vacavit, sed per dies plurimos, sæpissimè ac copiosissimè peccata sua, licet à regeneratione sua, pauca & levia, deflevit & expiavit. Audite jam, quàm admirabili epiphonemate ultimam sanctissimæ vitæ periodum obfignaverit. Nemo, quavis sanctos, & perfectus, hinc, decedere debet, nisi sit ante de,

G 6 peccat

„ peccatis suis confessus, & Domi-
 „ nici Corporis viatico instructus.

Augustino assentitur Gregorius,
 „ l. 13. Moral. Electorum mentes,
 „ inquit, quò amplius aeterno Judi-
 „ ci appropinquare se sentiunt, eò
 „ ad discutiendos seipfos terribiliùs
 „ excitantur ac properant, quia pro-
 „ pinquum sibi iudicium jugiter su-
 „ spicantur.

De B. Paula scribit Hieronymus
 ad Eustochium, levia peccata ita
 „ planxisse, ut illam gravissimorum
 „ ream esse crederes. Quid ergo pec-
 „ catores de magnis sceleribus age-
 „ re debent, quando perfecti levia
 „ quoque delicta, quasi gravissima
 „ lugent? inquit Sanctus Isidorus.

S. II.

*Disponendus æger ab Amico fideli ad sa-
 crum Viaticum dignè suscipien-
 dum.*

Postquam æger, depositâ apud
 Sacerdotem peccatorum sarcinâ,
 non-